

Tom Behnke (FP):

Det har jo vist sig gennem det sidste års tid eller mere, at der er ganske omfattende problemer med hygiejnen i alt for mange forretninger, og derfor er der ikke noget at sige til, at noget må der ske. Der har også været en ganske livlig mediedebat, og vi har i Fremskridtspartiet såmænd også fulgt godt med og givet vores bud på, hvordan man kan løse de problemer.

Vi har været ude og undersøge baggrunden for det: Hvordan er spillereglerne? Hvad er mulighederne i dag? For noget må der ske, og vi kan konstatere, at når der er tale om hoteller og restaurationer, er det således, at der skal udstedes et næringsbrev. Man må ganske enkelt ikke drive den type virksomhed uden at have et næringsbrev.

For alle andre, som i gamle dage også skulle have et næringsbrev, er det blevet lavet om til, at en detailhandel i dag skal have en godkendelse af kommunen, og vi ved, at spillereglerne er sådan, at hvis man ikke overholder reglerne, kan godkendelsen trækkes tilbage. Derfor burde der egentlig være muligheder nok for, at man fra kommunal side kan gribe ind og sige, at spillereglerne bliver ikke overholdt, hygiejnen er ikke god nok, så den pågældende forretning bliver ganske enkelt lukket. Men af en eller anden årsag – jeg ved ikke, hvad grunden er – har kommunerne været meget tilbageholdende med at gøre det, og derfor må der ske et eller andet andet, derfor må der noget mere til.

Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at ordningen med næringsbreve og godkendelser sådan set er god nok, som den er i øjeblikket. Men der er heller ingen tvivl om, at det skal præciseres, at hvis ikke spillereglerne overholdes, hvis ikke hygiejnen er i orden, skal næringsbrevet henholdsvis godkendelsen trækkes tilbage. Det må være et krav.

Vores forslag er, at der først kan genudstedes et næringsbrev eller fornys en godkendelse, hvis den pågældende virksomhedsindehaver godtgør at have forstået, hvad det vil sige at have nogle gode hygiejneforhold i sin virksomhed. Hvis vedkommende kan dokumentere, at han nu har forstået, hvordan spillereglerne er, kan man genudstede næringsbrevet henholdsvis godkendelsen. Men så bør det også være sådan, at når man på den måde har bragt sig i myndighedernes lys, skal myndighederne holde særlig godt øje med den pågældende virksomhed i de næste 6 eller for den sags skyld 12 måneder, og hvis forretningen i den periode

igen overtræder hygiejnereglerne, bør det efter Fremskridtspartiets opfattelse simpelt hen nægtes vedkommende overhovedet nogen sinde igen at få lov til at starte en lignende virksomhed.

Dansk Folkeparti har stillet et forslag, der går ud på, at alle, der ønsker at være med, skal have et »kørekort«. Forudsætningen for at få et sådant kørekort skal formentlig være, at man tilegner sig noget viden og går op til en prøve, og her vil vi nok sige, at efter Fremskridtspartiets opfattelse virker det forslag meget bureaukratisk og også for bureaukratisk.

Hvad er det egentlig, man gør ved at lave en obligatorisk ordning for alle og sige, at alle skal have et kørekort? Jo, man siger til alle dem – langt hovedparten – som godt kan finde ud af det og ikke har nogen problemer med at overholde hygiejnereglerne, at nu skal de pludselig belemres med den bureaukratiske belastning, det er at erhverve et kørekort. Det er ikke hensigtsmæssigt, og det er ikke rimeligt, at fordi nogle ikke kan overholde spillereglerne, skal man lave bureaukrati for alle.

Det, man skal gøre, er at tage fat i dem, der ikke kan finde ud af at overholde spillereglerne, og derfor er jeg glad for det telegram, der kom fra Ritzaus Bureau i dag, hvor vores fødevarerminister meddeler, hvordan regeringen har tænkt sig at gøre det. Vi er glade for ministerens melding om, at det, der skal til, er en form for kursusvirksomhed, men ganske vist – og det er meget vigtigt – understreger ministeren, at det ikke er alle, der skal gennemgå et sådant kursus. Der er nemlig ingen grund til, at fordi man har en købmandsforretning eller lignende, skal man gennemgå et kursus. Men med hensyn til de personer, der har direkte at gøre med tilberedning og salg af fødevarer, er der behov for, at man laver en form for kursus, så det synes vi er en rimelig god ting.

Vi vil dog gerne advare og anmode om, at man passer lidt på, hvor stor kredsen skal være, når man laver et obligatorisk kursus. Vi hørte jo forleden aften i tv-nyhederne, at selv i en idrætshal, hvor man har frivillige til at stå og servere to pølser med brød, skal de pågældende på et 3-dages AMU-kursus for at få lov til at gøre det, og det duer selvfølgelig ikke. I en idrætshal er der måske 50 eller 70 frivillige, som skiftes til at stå og sælge to pølser med brød, og hvis de alle sammen skal på et 3-dages kursus, bryder økonomien jo fuldstændig sammen for det frivillige arbejde, og det duer ikke. Vi må